

Hi ha gent que passa pel món amb una vida més o menys anodina, però en aquest llibre tenim la sort de sorprendre amb biografies realment plenes de vivències. Aquest és el cas del protagonista que ens parla en les següents ratlles, en Toni Cabrespina, que amb vint-i-nou anys d'experiència en el sector immobiliari confereix al diàleg un caire més humà que no pas de simple professional. Afortunadament, encara queden homes d'acció, i el nostre personatge en aquestes dues pàgines n'és un.

Per començar, val a dir que per part de mare prové de Planoles, a la Cerdanya, i per part de pare d'Argentona, tot i que sembla ser que les arrels del seu primer cognom cal buscar-les prop de Carcassone, a un poblet anomenat Cabrespine. La família tenia una lleteria-granja i, a causa de problemes que no vénen al cas, ell s'hi va posar a treballar amb només onze anys. Als vint, en Toni es va trobar que havia de tirar endavant la casa, el seu germà, en Gil, el va animar a introduir-se en el món immobiliari, al qual ell ja es dedicava, i el nostre interlocutor li agraeix de tot cor la seva ajuda. Llavors en Toni va arribar fins al senyor Josep Maria Fuster Fort, que el va avalar per exercir d'agent de la propietat immobiliària (API) com a col·laborador exclusiu seu. Ell se'n va fer responsable fins que uns cinc anys més tard va accedir a una convocatòria per aconseguir el títol i d'aquesta manera, el vint-i-cinc de juny del 1976, el nostre protagonista es va convertir en API oficialment. En aquest sentit, cal assenyalar que a pesar de no haver pogut gaudir d'una formació específica, en Toni es va cultivar en aquells terrenys que li agradaven.

Així, confessa que li hauria encantat fer arquitectura, però que el seu gran somni era ser reporter fotogràfic. De fet ja en va ser, durant un temps, i actualment continua, en certa manera, vinculat a la fotografia. S'ha d'afegir que, per les seves inquietuds polítiques, durant una època en què qualsevol paraula relacionada amb l'activisme era sinònim d'amenaça constant va fer reportatges de mítings del PSUC, quan encara eren prohibits, i va entrar en contacte amb figures rellevants com ara l'Andreu Claret o en Xavier Vinader.

Igualment, va mantenir contacte amb personatges de la política del moment com en Josep Maria Xirinaçs, que va ser parlamentari, i va encapçalat manifestacions importants per protestar a favor de l'alliberament de presos polítics. És clar que el temps ha passat i el nostre protagonista ha anat emmotillant els seus criteris polítics, sobretot arran d'un viatge a Hongria amb l'Isidre Moles, que va ser vicepresident del Parlament de Catalunya, durant el qual va tenir una gran decepció envers el comunisme.

Tornant a la seva trajectòria professional, cal subratllar que en Toni té una oficina amb el seu cognom a Argentona i que allà hi ha obertes unes cinc agències immobiliàries més, a part de molts venedors que es dediquen a captar clients casa per casa. Aquesta elevada competència deixa un marge ben petit, en un poble de nou mil quatre-cents vuitanta habitants. La vila, tanmateix, és un lloc encisador, conegut entre altres coses per la Fira de la Terrissa, que

se celebra cada any, des del 1951, amb el propòsit de fer un càntir com a ofrena a Sant Domènec.

Argentona, a més, té moltes zones residencials, i destaca com una població en creixement, afavorida per les bones comunicacions amb Barcelona, que només és a vint minuts, i per la proximitat amb Mataró. Argentona disposa de moltes coses que són motiu d'orgull, com el Museu del Cantir o la Sala -que per cert un cop en Toni va ensenyar a un client tan il·lustre com el director de la Filharmònica de Londres-. Però això no vol dir que no quedi res a fer: **"Hi ha la plaça del mercat, el casal del jovent i una pila de coses més que la gent diu que l'ajuntament no fa, sense tenir en compte que els pressupostos marquen uns límits i que s'ha d'anar de mica en mica."**

Pel que fa a la qüestió urbanística, el nostre entrevistat assegura que s'hi han fet **"moltes destrosses"**, i afegeix que ho creu així perquè és **"molt naturista"**, tot reconeixent que malgrat que això potser vagi en contra de la seva professió prefereix tenir places, terrenys, **"més cases i menys pisos"**. Ell, en qualsevol cas, ha reeixit amb la seva petita empresa familiar, l'èxit de la qual es demostra, tal com apunta la seva esposa, la Yasmina Andrés, amb el fet que **"la gent entra preguntant pel senyor Cabrespina i surt dient 'adéu, Toni!'"**

Això és una mostra de la senzillesa amb què el nostre interlocutor s'ha guanyat la confiança dels clients, que saben que ell mai no entra dins d'aquelles trifulgues d'agents que s'apoderen d'alguna paga i senyal i converteixen una simple operació immobiliària en una estafa de guant blanc, sinó que sempre s'assegura que els tractes siguin ben clars. Insistim, però, que segurament no li caldria tanta cura, ja que no només gaudeix de la confiança de la gent d'Argentona sinó que sempre hi ha coneguts que estan interessats a comprar o invertir.

Val a dir ara que la feina del nostre protagonista, juntament amb la seva esposa, un nebot i un company, consisteix a fer compravendes, lloguers i assegurances. Com a producte, acostumen a oferir terrenys i torres -perquè de pisos gairebé no n'hi ha, a Argentona-; als afores hi podem trobar una casa amb jardí per poc més de vint-i-sis milions de pessetes: **"L'any passat, una àvia de vuitanta-quatre anys es va vendre el pis de Barcelona per quaranta-dos milions, va comprar un àtic amb una terrassa de setanta metres quadrats al poble i encara li van sobrar més de vint milions."**

Això a banda, a Cabrespina també fan taxacions per als jutjats en casos de separacions i d'embargaments, i aquesta feina també ha portat en Toni a ser protagonista d'anècdotes ben curioses, a part del fet que per l'oficina d'Argentona passi gent de tota mena i hagi pogut conèixer, per una raó o una altra, gent de renom com en Guillermo Amor, en Peret i algun director de cinema. És clar que no voldríem acabar sense remarcar que el nostre interlocutor també sap trobar temps per als seus quatre fills, als quals de bon grat cedirà pas en l'empresa si així ho desitgen.

Yasmina Andrés i Toni Cabrespina – Argentina (el Maresme)